

Hof van Beroep Gent, arrest van 14 januari 2015

Europees betalingsbevel – Betalingsbevelverordening – Artikel 20.2 – Artikel 20.3 – Artikel 7.3 – Verzoek tot heroverweging – Rol nationaal recht – Uitzonderlijke omstandigheden – Verkeerde info in het aanvraagformulier – Betwisting contractpartij

Procédure européenne d'injonction de payer – Règlement relatif à l'injonction de payer – Article 20.2 – Article 20.3 – Article 7.3 – Demande de réexamen – Rôle du droit national – Cas exceptionnels – Information erronée dans le formulaire de demande – Contestation par la partie contractante

In de zaak van:

ABC.

met maatschappelijke zetel te 9000 Gent, [...], ingeschreven met KBO-nummer [...],

appellante,

hebbende als raadsman mr. Erauw Antoon, advocaat te 9051 Sint-Denijs-Westrem, [...]

tegen

W., vennootschap naar Nederlands recht met maatschappelijke zetel te 9934 Delfzijl (Nederland), [...] woonstkeuze doende bij haar raadsman, Mter. Ponet Frans, hierna vermeld

geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. Ponet Frans, advocaat te 2018 Antwerpen, Van Putlei 9 en mr. Vanlommel Philip, advocaat te 2018 Antwerpen, [...]

wijst het hof het volgend arrest:

Het hof heeft de partijen in openbare terechtzitting gehoord en kennis genomen van de gerechtsbundels in beide aanleggen en de stukken van partijen.

Het hoger beroep tegen het vonnis op tegenspraak van de rechtbank van koophandel te Gent, derde kamer, van 8 november 2011 (AR nr. A/[...]) werd ingesteld bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het hof op 23 december 2011. Het is regelmatig naar de vorm. Geen van de partijen beweert dat het bestreden vonnis betekend is, terwijl er ook geen betekeningsakte voorligt. Op grond daarvan besluit het hof dat het hoger beroep tijdig is ingesteld.

De W. houdt niet voor dat het hoger beroep onontvankelijk is, terwijl het hof evenmin redenen van onontvankelijkheid vaststelt. Het hoger beroep is bijgevolg ontvankelijk. Het incidenteel beroep is eveneens ontvankelijk.

Ter zitting van 22 oktober 2014 verklaarden de raadslieden van de partijen akkoord te zijn dat alle neergelegde conclusies tot het debat behoren.

Antecedenten

1.

Het geschil tussen partijen betreft de verkoop in april 2005 van een dieselmotor voor een schip Sardijn, eigendom van de vennootschap naar Nederlands recht, S. De verkoop gebeurde door de vennootschap naar Belgisch recht, de nv ABC (hierna in het kort "ABC" genoemd). Er bestaat tussen partijen discussie over wie de koper was. Volgens ABC was dit de vennootschap naar Nederlands recht W., terwijl deze laatste stelt enkel te zijn tussengekomen als scheepsagent in naam en voor rekening van S.

De verkoopprijs bedroeg 266.000,00 EUR. Bij overname van de oude motor zou ABC een korting van 50.000,00 EUR toestaan. Aangezien ABC betwist dat de oude motor haar geleverd is, heeft zij uiteindelijk geen korting toegestaan. Via W. werd 216.000,00 EUR aan ABC betaald.

Omdat het saldo van 50.000,00 EUR niet werd betaald, legde ABC op 27 mei 2010 bij de rechtbank van koophandel te Gent een verzoek om een Europees betalingsbevel ten laste van W. neer, overeenkomstig de Verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure (hierna in het kort EBB-Vo genoemd).

Op het aanvraagformulier werd vermeld dat de vordering betrekking had op een koopovereenkomst ingevolge de aankoop van een dieselmotor 6DZC d.d. 13 april 2005, met als bedrag "50.000,00" EUR. Als bewijs werd verwezen naar de factuur nr. 53796 d.d. 23 mei 2005. De vordering bedroeg 50.052,00 EUR, meer rente op 50.000,00 EUR vanaf 30 juni 2005.

Het Europees betalingsbevel werd door de rechtbank van koophandel te Gent verleend op 31 mei 2010. Het werd op 28 juni 2010 betekend aan W. Op 24 augustus 2010 zou volgens ABC de uitvoerbaarverklaring aan W. zijn betekend door een Nederlandse gerechtsdeurwaarder.

W. heeft geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid, zoals bepaald in artikel 16 EBB-Vo, om binnen de 30 dagen na de betekening van het bevel een verweerschrift in te dienen. In een e-mail van 7 juli 2010 heeft zij wel betwist dat ABC een vordering tegen haar had. Zij verzocht ABC voor de verdere afhandeling contact op te nemen met de "beheerd vennoot van S., Dhr. B." Bij e-mail van 15 juli 2010 antwoordde de raadsman van ABC dat (1) de overeenkomst was gesloten met W., die alle facturen en het grootste deel van de gevorderde factuur naar aanleiding van het koopcontract had betaald, en (2) indien W. meende dat het bedrag uiteindelijk verschuldigd zou zijn door S., zij zich maar tot de S. moest wenden.

2.

Nadat ABC op 10 november 2010 overging tot het leggen van uitvoerend beslag onder derden bij de bank van W., liet deze laatste op 22 november 2010 aan ABC een “*dagvaarding in heroverweging (verordening 1896/2006/EG van 12.12.2006 tot invoering van een Europees Betalingsbevel (art. 20), minstens in verzet*” betekenen.

In haar op 30 maart 2011 neergelegde synthesebesluiten vorderde W.:

“het verzoek van verzoekster, minstens het verzet, ontvankelijk en gegrond te verklaren; dienvolgens het Europees Betalingsbevel nr. B/10/002010 nietig te verklaren, minstens het verzoek tot heroverweging van verzoekster gegrond te verklaren en de oorspronkelijke vordering van huidige gedaagde ingevolge factuur nr. 13 april 2005 ongegrond te verklaren en huidige gedaagde te veroordelen tot betaling van de kosten van het geding, dit met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding van 3.000 EUR.

Ondergeschikt: indien de rechtbank meent niet tot heroverweging te kunnen overgaan bij gebreke aan een in België van kracht zijnde wettelijk kader om een procedure tot heroverweging toe te passen, te zeggen voor recht dat de rechten van verdediging van verzoekster in die mate geschonden zijn dat het Europees betalingsbevel niet uitvoerbaar kan verklaard worden zolang het wettelijk kader ontbreekt.”

W. argumenteerde vooreerst dat het Europees betalingsbevel nietig is, omdat de Belgische wetgever nog geen heroverwegingsprocedure had geregeld. Zij meende dat door het ontbreken ervan haar rechten van verdediging op voorhand geschonden waren. Terzelfder tijd meende zij wel dat haar verzoek tijdig was.

Vervolgens stelde W. dat ABC onrechtmatig gebruik van het Europees betalingsbevel had gemaakt, omdat het doel daarvan beperkt was tot geschillen met betrekking tot niet-betwiste geldvorderingen, terwijl het hier niet om een niet-betwiste vordering gaat. Zij wees er bovendien op dat zij geen contractspartij van ABC was. In dit verband wees zij op artikel 7.3 EBB-Vo, dat bepaalt dat de eiser in het verzoek verklaart dat de verstrekte inlichtingen naar zijn geweten waarheidsgetrouw zijn, en hij erkent dat het opzettelijk afleggen van een valse verklaring aanleiding kan geven tot passende sancties naar het recht van de lidstaat van oorsprong. Zij deed eveneens beroep op het adagium “*fraus omnia corrumpit*” (“bedrog vernietigt alles”). Als rechtsgrond van de vordering tot heroverweging en nietigverklaring van het betalingsbevel, verwees W. naar artikel 20.2 EBB-Vo dat stelt dat een heroverweging kan verzocht worden indien het bevel kennelijk ten onrechte werd toegekend, gelet op de voorschriften van de Verordening of vanwege andere uitzonderlijke omstandigheden. Het bevel werd toegekend op basis van verkeerde informatie, aldus W., aangezien zij geen schuldenaar van ABC is. Een andere reden waarom het bevel ten onrechte zou toegekend zijn, bestond er volgens W. in dat de vordering op grond van artikel 270 Zeewet verjaard was.

In synthesebesluiten, neergelegd op 15 april 2011, vorderde ABC het verzoek tot heroverweging/verzet af te wijzen als nietig, onontvankelijk, minstens ongegrond en dienvolgens vast te stellen dat het verleende Europees betalingsbevel van kracht blijft conform artikel 20.3 EBB-Vo. Uiterst subsidiair vorderde zij, voor het geval het bevel niet meer als titel zou gelden, W. te veroordelen tot betaling aan haar van de in het bevel toegekende bedragen. Eveneens uiterst subsidiair vroeg zij voorbehoud te verlenen, en voor zoveel als nodig de debatten te heropenen, om haar argumentatie ter zake de verjaring in scheepsrecht uit te breiden. Ten slotte vorderde zij W. te veroordelen tot de gerechtskosten en het vonnis uitvoerbaar bij

voorraad te verklaren, niettegenstaande enig rechtsmiddel en zonder borgstelling, noch mogelijkheid tot kantonnement, gewaarmerkt als Europese executoriale titel.

ABC argumenteerde dat:

- het rechtsmiddel van verzet niet kan worden aangewend tegen een uitvoerbaar verklaard Europees betalingsbevel en er geen rechtsgrond is voor een verzet;
- verzet enkel mogelijk is tegen een verstekvonnis, terwijl een Europees betalingsbevel geen verstekvonnis is;
- voor zover het om een derdenverzet gaat, de termijn voor het aantekenen van derdenverzet verstreken is;
- W. zich niet bevindt in één van de uitzonderingsgevallen, voorzien in artikel 20 EBB-Vo;
- niet “onverwijld” is gehandeld, zoals aangegeven in artikel 20 EBB-Vo;
- het verzoek tot heroverweging of verzet buiten termijn is gesteld;
- er geen sprake is van een schending van de rechten van verdediging;
- het niet-betwiste karakter van een vordering geen voorwaarde is voor het gebruik van de Europese betalingsbevelprocedure; de vordering is niet-betwist wanneer er geen verweerschrift binnen de 30 dagen wordt ingediend;
- W. haar medecontractant is;
- de vordering al jaren opeisbaar is;
- artikel 270 Zeewet niet van toepassing is.

3.

Bij vonnis van 8 november 2011 verklaarde de eerste rechter de vordering ontvankelijk en, rechtsprekend over de vordering tot heroverweging, verklaarde hij deze gegrond. Hij vernietigde het Europees betalingsbevel, uitgevaardigd op “31 oktober 2010”. Hij wees de tegeneis af als ongegrond en veroordeelde ABC tot de gerechtskosten. Het vonnis werd uitvoerbaar bij voorraad verklaard, niettegenstaande de aanwending van een rechtsmiddel en zonder de mogelijkheid tot kantonnement.

Inzake de ingeroepen nietigheid van het bevel wegens het ontbreken van een specifieke heroverwegingsprocedure oordeelde de eerste rechter dat, hoewel de Belgische wetgever in gebreke blijft omdat geen specifieke regeling voor de heroverwegingsprocedure is beschreven, dit niet betekent dat het Europees betalingsbevel nietig is. Indien geen specifieke procedure werd bepaald gelden de gemeenrechtelijke procesregels en dient teruggegrepen te worden naar de vormen van rechtsingang zoals omschreven in het Gerechtelijk Wetboek, wat W. gedaan heeft, door de vordering tot heroverweging met een dagvaarding voor de rechtbank te brengen. Op deze wijze zijn haar rechten van verdediging gevrijwaard.

De eerste rechter achtte het bevel nietig. Na erop te hebben gewezen dat de EBB-Vo overeenkomstig artikel 1 tot doel heeft om de beslechting van een grensoverschrijdend geschil met betrekking tot niet-betwiste schuldvorderingen te vereenvoudigen en te versnellen, oordeelde de eerste rechter dat ABC bewust verkeerde informatie aan de rechtbank had doorgegeven, vermits de vordering wel degelijk sinds een aantal jaren was betwist. Hij beschouwde dit als een uitzonderlijke omstandigheid, zoals bedoeld in artikel 20.2 EBB-Vo.

De tegeneis achtte de eerste rechter ongegrond, omdat W. enkel namens B. (S.) is opgetreden en als scheepsagent. In die hoedanigheid bond zij niet zichzelf, maar wel de lastgever, waarvoor zij optrad.

4.

ABC kan zich niet verzoenen met dit vonnis en stelde hoger beroep in. In haar op 8 oktober 2013 neergelegde synthesebesluiten vordert ABC het bestreden vonnis deels teniet te doen en opnieuw wijzende:

- haar oorspronkelijke vordering in al haar onderdelen gegrond te verklaren;
- het verzoek tot heroverweging/verzet af te wijzen als nietig, onontvankelijk, minstens ongegrond en dienvolgens vast te stellen dat het verleende Europees betalingsbevel van kracht blijft overeenkomstig artikel 20.3 EBB-Vo, zodat zij kan uitvoeren voor de in het bevel toegekende bedragen, te vermeerderen met de bijkomende intresten en de gerechtskosten;
- subsidiair, voor zover er ook maar enige twijfel zou bestaan over het feit dat het niet-betwist karakter van de schuldvordering geen toepassingsvoorwaarde is voor de Europese betalingsbevelprocedure en dat de heroverweging niet is bedoeld voor een geval als in casu, een prejudiciële vraag aan het Europese Hof van Justitie te stellen;
- uiterst subsidiair, voor het geval het oorspronkelijke bevel niet meer als (Europees uitvoerbare) titel zou gelden, zulks vast te stellen bij tussenarrest, en, gebeurlijk na partijen ten gronde conclusie te laten nemen, vast te stellen dat W. niet (meer) over verweermiddelen beschikt en W. bij gewoon arrest te veroordelen tot betaling aan haar van de in het bevel toegekende bedragen en de gerechtskosten, zijnde de hoofdsom van € 50.000,-, meer de moratoire en gerechtelijke interesten, te berekenen aan de intrestvoet Wet Betalingsachterstand vanaf 30 juni 2005 tot de dag van algehele betaling, en meer de gerechtskosten;
- eveneens uiterst subsidiair, haar voorbehoud te verlenen om haar argumentatie inzake de verjaring in scheepsrecht uit te breiden;
- het bestreden vonnis te bevestigen in zoverre er wordt geoordeeld dat het gebrek aan uitwerking van het juridisch kader voor heroverweging in het Belgisch recht niet tot nietigheid van het bevel leidt;
- W. te veroordelen tot de gerechtskosten.

In haar op 5 maart 2014 neergelegde synthesebesluiten vordert W.:

- het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren, dienvolgens het bestreden vonnis integraal te bevestigen en het Europees betalingsbevel nr. B/10/00210 nietig te verklaren en de oorspronkelijke tegeneis van ABC ingevolge de factuur nr. 13 april 2005 ongegrond te verklaren en ABC te veroordelen tot betaling van de kosten van het hoger beroep;
- ondergeschikt, indien het hof meent niet tot heroverweging te kunnen overgaan bij gebrek aan een in België van kracht zijnde wettelijk kader om een procedure tot heroverweging toe te passen, te zeggen voor recht dat haar rechten van verdediging in die mate geschonden zijn dat het Europees Betalingsbevel niet uitvoerbaar kan verklaard worden zolang het wettelijk kader ontbreekt.

Partijen hebben hun argumenten, zoals ontwikkeld in eerste aanleg, voor het hof herhaald en verder uitgewerkt. Deze zullen, in de mate zij dienstig zijn voor de beoordeling van het geschil, hierna besproken worden.

Beoordeling

1.

De vordering van W. strekt ertoe het Europees betalingsbevel nr. B/[...] nietig te verklaren.

Het hof merkt vooraf op dat er in het beschikkend deel van het bestreden vonnis een materiële vergissing is begaan, waar het Europees betalingsbevel van 31 oktober 2010 is vernietigd, terwijl dit 31 mei 2010 moet zijn.

Deze vordering is gesteund op artikel 20.2 EBB-Vo dat als volgt luidt:

“Na het verstrijken van de in artikel 16, lid 2 gestelde termijn, heeft de verweerder tevens het recht om het bevoegde gerecht in de lidstaat van oorsprong om heroverweging van het Europees betalingsbevel te verzoeken, indien het Europees betalingsbevel kennelijk ten onrechte is toegekend, gelet op de voorschriften van deze verordening, of vanwege andere uitzonderlijke omstandigheden.”

Artikel 20.3, tweede lid bepaalt vervolgens:

“Indien het gerecht besluit dat heroverweging om een van de in de leden 1 en 2 bedoelde redenen gegrond is, is het Europees betalingsbevel nietig.”

2.

ABC meent dat de rechter “strikt genomen” “extra petita” (dit is zonder dat het gevorderd is) heeft geoordeeld, waar hij het bevel nietig verklaard heeft, aangezien W. niet de nietigverklaring van het bevel, maar wel de nietigverklaring van de beslissing tot uitvoerbaarverklaring heeft gevorderd.

Deze bewering is onjuist. Immers, zowel in de dagvaarding als in al haar conclusies vorderde W. “het Europees Betalingsbevel nr. B/[...] nietig te verklaren...” (zie beschikkend deel van de dagvaarding en conclusies van W.),

3.

Volgens ABC is verzet niet mogelijk.

Het hof stelt vast dat W. in hoofdorde geen (derden)verzet in de betekenis van het Belgisch gerechtelijk wetboek instelt, maar wel in toepassing van art. 20.2 EBB-Vo een heroverweging vordert en daaraan gekoppeld, de nietigverklaring van het Europees betalingsbevel, De akte van rechtsingang is getiteld:

“Dagvaarding in heroverweging (verordening 1896/2006/EG van 12.12.2006 tot invoering van een Europees Betalingsbevel (art. 20), minstens in verzet.”

Vandaar dat in het beschikkend deel van dagvaarding en conclusies wordt gevorderd:

“Het verzoek van verzoekster, minstens het verzet, ontvankelijk en gegrond te verklaren.”

Met "verzoek" bedoelt W. steeds het verzoek tot heroverweging.

4.

Volgens ABC is het verzoek tot heroverweging buiten termijn.

4.1.

Zij verwijst vooreerst naar de bepaling "onverwijld" in artikel 20.1 EBB-Vo. Het verzoek tot heroverweging is echter niet gesteund op artikel 20.1 maar wel op artikel 20.2 EBB-Vo, waarin deze tijdsbepaling niet is opgenomen.

4.2.

Vervolgens verwijst zij naar buitenlandse wetgeving, waar een termijn voor het verzoek tot heroverweging is opgenomen. De procedure van de heroverweging is in het EBB-Vo niet geregeld, zodat dit wordt overgelaten aan de nationale wetgevingen, zijnde hier dus de Belgische wetgever. In de Belgische wetgeving is deze procedure niet uitgewerkt, en is er dan ook geen termijn bepaald om dergelijk verzoek te doen. Deze termijn kan niet worden bepaald aan de hand van buitenlandse wetgeving en kan evenmin naar analogie bepaald worden op basis van de termijn van specifiek in het Belgisch recht geregelde rechtsmiddelen.

Het verzoek is dan ook niet laattijdig.

5.

W. is van oordeel dat een heroverweging zich opdringt omdat het Europees betalingsbevel kennelijk ten onrechte is toegekend, gelet op de voorschriften van de EBB-Vo of vanwege andere uitzonderlijke omstandigheden.

W. roept daarvoor volgende redenen in: de Europese betalingsbevelprocedure kan enkel betrekking hebben op onbetwiste en opeisbare vorderingen, wat hier niet het geval is; er is geen enkele contractuele relatie tussen partijen en de verklaring van ABC in haar aanvraag is niet waarheidsgetrouw. ABC betwist elk van deze argumenten.

5.1.

Overweging (25) in de aanvang van de EBB-Vo bepaalt het volgende:

“Na het verstrijken van de termijn voor indiening van een verweerschrift heeft de verweerder in bepaalde uitzonderlijke gevallen het recht om heroverweging van het Europees betalingsbevel te verzoeken. Heroverweging in uitzonderingsgevallen houdt niet in dat de verweerder nogmaals de mogelijkheid krijgt verweer te voeren tegen de vordering. Tijdens de heroverwegingsprocedure mag de gegrondheid van de vordering niet verder worden getoetst dan de gronden die voortvloeien uit de door de verweerder aangevoerde uitzonderlijke omstandigheden. De overige uitzonderlijke omstandigheden zouden onder meer kunnen omvatten de situatie dat het Europees betalingsbevel gebaseerd was op verkeerde Informatie in het aanvraagformulier.” (onderstreept door het hof)

Met “overige” uitzonderlijke omstandigheden worden de “andere” uitzonderlijke omstandigheden bedoeld, waarvan sprake in artikel 20.2.. Dit blijkt uit de tekst van de verordening in onder andere de Franse, Engelse en Duitse versie, waar steeds hetzelfde woord in overweging 25 wordt gebruikt als in artikel 20.2, namelijk "autres", "other" en "anderen" (vertaald: "andere").

Na het verstrijken van de termijn, zoals bepaald in artikel 16 EBB-Vo, is het dus nog mogelijk de gegrondheid van de vordering te betwisten met verweermiddelen, die verband houden met de voorschriften van de verordening en uitzonderlijke omstandigheden, waaronder verkeerde informatie in het aanvraagformulier.

5.2.

Artikel 7.3. EBB-Vo bepaalt:

“In het verzoek verklaart de eiser dat de verstrekte inlichtingen naar zijn weten waarheidsgetrouw zijn, en erkent hij dat het opzettelijk afleggen van een valse verklaring aanleiding kan geven tot passende sancties naar het recht van de lidstaat van oorsprong.”

In het verzoek om een Europees betalingsbevel is volgende gestandaardiseerde clausule opgenomen:

“Hierbij verklaar ik dat de informatie naar beste weten en naar waarheid is verstrekt.”

5.3.

In de aanvraag wordt W. als verweerder aangeduid. Er wordt aangeduid dat de vordering betrekking heeft op een koopovereenkomst, en als toelichting wordt verschaft: “aankoop dieselmotor 6DZC” van “13 april 2005” met als bedrag “50.000,00” EUR. Er wordt bovendien verwezen naar de factuur nr. [...] van 23 mei 2005 als bewijs.

ABC ontkent niet dat zij hiermee W. als contractpartij/schuldenaar heeft aangeduid.

Welnu, de stukken van het dossier tonen aan dat ABC W. op een onverdacht tijdstip nooit als koper of haar contractpartij/schuldenaar heeft beschouwd en ervan uitging dat W. optrad als tussenpersoon in naam en voor rekening van S.

5.3.1.

Alhoewel de offerte is gestuurd naar dhr. T. van W. en hem werd gevraagd het ondertekend exemplaar, voorzien van zijn handtekening, terug te faxen, is de offerte zelfgericht aan de heer B.:

“Geachte Heer B.

We danken U ten zeerste voor Uw prijsaanvraag en hebben het genoeg U, overeenkomstig onze algemene verkoopvoorwaarden, hierbij het materiaal zoals omschreven op de paginas die volgen, aan te bieden.

Eerstdaags nemen we terug contact met u op. Mocht U ondertussen vragen hebben nopens dit voorstel, aarzel niet onze diensten te contacteren.”

W. stelt dat dhr. B. “van” S. is, zonder zijn functie in die vennootschap te verduidelijken. In haar e-mail van 7 juli 2010 heeft zij het over dhr. B. als “beheerd vennoot van S.”. Hoe dan ook, spreekt ABC niet tegen dat dhr. B. verbonden is aan S.

De omstandigheid dat de offerte is ondertekend door dhr. T., namens W., zonder te vermelden dat hij optrad in naam en voor rekening van S., doet, mede rekening houdend met de vaststellingen, die hierna nog worden opgesomd, niets af aan de vaststelling dat ABC S. als koper beschouwde, en ervan uitging dat dhr. T., namens W., ondertekende als tussenpersoon, wat ook bevestigd wordt door de bestemming van de eerste bladzijde van de offerte (p. 1/9), namelijk:

“B.

att. Mr. B.

p/a W. - mr. T.”

De bewering dat de offerte louter ter attentie van de gebruiker van de machine was gestuurd, kan niet worden bijgetreden: (1) bovenaan de offerte zelf wordt W. - mr. T. enkel als “p/a” =

postadres vermeld, (2) de offerte (stuk 2, bladzijde 1 van ABC, p. 1/9) is gericht aan dhr. B., en in deze brief heeft ABC het ten aanzien van dhr. B. over "uw prijsaanvraag", dus de prijsaanvraag van dhr. B.

W. trad enkel op als "postadres" en niet als de medecontractant. Het is om die reden dat dhr. T. de offerte ondertekend heeft, niet omdat zijn vennootschap W. contractspartij was.

5.3.2.

De factuur d.d. 23 mei 2005 van ABC is gericht aan

“S.
c/o W.
(...)”

De bestemming van de factuur is dus niet W. maar wel “S.”. “W.” wordt enkel als postadres vermeld.

C/O betekent “care of” of “ter attentie van”, “per adres” (van Dale woordenboek).

Het hof merkt op dat dit maar één van de facturen is, waarmee de dieselmotor werd gefactureerd. De totaalprijs van de motor bedroeg 266.000,00 EUR, waarvan de factuur van 23 mei 2005 53.200,00 EUR (20 % van de verkoopprijs) aanrekende. ABC houdt niet voor dat de andere facturen anders zouden geadresseerd zijn.

Ter zitting van 22 oktober 2014 stelde het hof de vraag aan de partijen of deze factuur al dan niet betaald was, rekening houdend met stuk 5, derde blad van ABC. De raadsman van ABC antwoordde dat het bedrag van 50.000,00 EUR niet werd betaald maar wel is gefactureerd, terwijl de raadsman van W. verklaarde dat, op basis van de briefwisseling tussen S., S. en ABC, er altijd is van uitgegaan dat 50.000,00 EUR niet betaald is (zie zittingsblad). Stuk 5, derde blad van ABC, toont evenwel aan dat de factuur 53796 zou betaald zijn. Op het door ABC zelf voorgelegde betalingsbewijs van 12 juli 2005 ten bedrage van 53.200,00 EUR wordt als mededeling verwezen naar de factuur met nummer [...]. Dit is de factuur, die dateert van 23 mei 2005, zijnde ook de factuur, die op het aanvraagformulier voor het betalingsbevel wordt vermeld (zelfde datum, zelfde nummer). Partijen zijn het er wel over eens dat van de koopsom van 266.000,00 EUR 50.000,00 EUR niet betaald is. Dit belet evenwel niet dat op het aanvraagformulier voor een Europees betalingsbevel de factuur van 23 mei 2005 wordt vermeld als bewijs, terwijl deze volgens het door ABC voorgelegde betalingsbewijs reeds op 12 of 13 juli 2005 zou zijn betaald.

5.3.3.

De ingebrekestelling van 11 december 2007 was eveneens gericht aan:

“S.
c/o W....”

5.3.4.

In een e-mail van 16 juni 2008, gericht aan dhr. B., naar aanleiding van de discussies over de overname van de oude motor, schreef dhr. L., financieel en administratief manager van ABC, onder andere:

“De onderneming S. had een nieuwe motor bij ons besteld...”

In een e-mail van 20 december 2008 aan dhr. B. schreef dhr. L.:

“Het scheepvaartbedrijf S. kocht een nieuwe motor bij ABC. (...).

ABC erkende aldus dat het S. was, die de motor besteld én gekocht heeft.

Het argument van ABC dat de manager, die op juridisch vlak als leek moet beschouwd worden, daarmee niet doelde op S. als juridisch koper, kan niet worden weerhouden, aangezien ook een leek kan worden geacht te weten met wie hij een koopovereenkomst sluit.

ABC merkt op dat de scheepsagent zelf moet instaan voor de betaling wanneer hij niet meegedeeld heeft voor wie hij optrad en/of wanneer hij de factuur niet geprotesteerd heeft. Dit argument is niet ter zake dienend, omdat voormelde stukken voldoende aantonen dat W. van in het begin meegedeeld heeft voor wie zij optrad, ABC dit steeds geweten heeft, en de factuur niet W. maar wel S. als uiteindelijke bestemming aanduidt.

Voor zover de factuur zou aanvaard zijn, bij gebrek aan tijdig protest, dan bewijst deze aanvaarding geenszins een overeenkomst tussen ABC en W., omdat W. daarin enkel als contactpersoon is vermeld, terwijl de bestemming van de factuur S. is.

Dat er betalingen zijn gebeurd door W. doet aan het voorgaande niets af, omdat deze betalingen kunnen verklaard worden door het feit dat W. als tussenpersoon was opgetreden in naam en voor rekening van S. Het is zeker niet ongewoon dat een scheepsagent betalingen doet in naam en voor rekening van zijn lastgever.

5.3.5.

ABC stelt dat men zo kan raden wat er zou gebeurd zijn indien zij zich tot S. zou hebben gewend. Zij gaat uit van de hypothetische veronderstelling dat S. zou hebben betwist met haar te hebben gecontracteerd, omdat zij geen bewijzen tegen S. zelf zou hebben gehad. Er is geen enkel stuk dat er op wijst dat, indien ABC zich rechtstreeks tot S. zou hebben gericht, deze een contractuele relatie met ABC zou hebben betwist. Wel integendeel, in voormelde brieven, gericht aan dhr. B., stelt dhr. L. dat S. de machine besteld en gekocht heeft en het blijkt niet dat dhr. B. dit zou tegengesproken hebben.

5.3.6.

ABC houdt voor dat heel vaak gebruik gemaakt wordt van handelsbenamingen, zodat “S.” ook “W.” kan zijn, waaraan juridisch ongeschoolden geen aandacht besteden. Uit de vaststelling dat de factuur en de ingebrekestelling gericht waren aan “S.” met als p/a of c/o “W.” blijkt dat ABC wel degelijk een onderscheid maakte tussen S. en W. als afzonderlijke rechtspersonen.

6.

Aldus moet besloten worden, rekening houdend met voormelde vaststellingen, dat het verzoek om een Europees betalingsbevel verkeerde informatie bevatte in de mate dat W. als schuldenaar werd aangeduid ingevolge een koopovereenkomst, met de factuur nr. [...] van 23 mei 2005 als bewijsstuk. Bovendien had in het verzoek tot een Europees betalingsbevel manifest niet mogen verklaard worden dat *“de informatie naar beste weten en naar waarheid is verstrekt”* (of volgens art. 7.3 EBB-Vo, dat de verstrekte inlichtingen naar zijn weten waarheidsgetrouw zijn).

Uit voorgaande vaststellingen volgt ook dat het Europees betalingsbevel kennelijk ten onrechte is toegekend, gelet op de voorschriften van de EBB-Vo of vanwege andere uitzonderlijke

omstandigheden, zodat het verzoek tot heroverweging gegrond is. Het gevolg daarvan is dat dit bevel, overeenkomstig artikel 20.3, tweede lid EBB-Vo nietig is.

7.

Uiterst subsidiair vordert ABC de veroordeling van W. tot de in het bevel opgesomde bedragen. Zij behoudt zich het recht voor om ten gronde meer uitgebreid te concluderen, nadat bij tussenarrest zou zijn geoordeeld dat de zaak ten gronde moet worden beoordeeld en niet middels het Europees betalingsbevel kon worden toegekend.

Er is geen reden om thans enkel een tussenarrest uit te spreken, om ABC nog de kans te geven verder ten gronde te concluderen. Partijen hebben meer dan voldoende geconcludeerd, waarbij de contractuele relatie uitvoerig ter sprake is gekomen.

Gelet op de overwegingen van het hof inzake de vordering van W., is voldoende duidelijk dat W. niet kan worden aangesproken tot betaling van de bedragen, die aan ABC middels het nietigverklarde betalingsbevel zijn toegekend.

De tegenvordering is bijgevolg ongegrond.

8.

De andere argumenten van partijen dienen niet verder beoordeeld te worden, aangezien zij niet tot een ander besluit dan de bevestiging van het bestreden vonnis in zijn beschikkingen kunnen leiden.

Hiermee rekening houdend is het ook niet nuttig in te gaan op het verzoek van ABC een prejudiciële vraag te richten aan het Hof van Justitie omtrent de vraag of het niet-betwist karakter van de schuldvordering al dan niet een toepassingsvoorwaarde is voor de Europese betalingsbevelprocedure, dan wel of de heroverweging al dan niet bedoeld is voor een geval als deze. Wat dit laatste betreft (of de heroverweging al dan niet bedoeld is voor een geval als deze) is de vraag van ABC bovendien onvoldoende concreet omschreven.

9.

Het incidenteel beroep van W. moet ten gronde niet worden beoordeeld, aangezien het slechts in ondergeschikte orde wordt gesteld, namelijk voor zover het hof zou menen niet tot heroverweging te kunnen overgaan.

10.

Het hof besluit dan ook dat het bestreden vonnis in zijn beschikkingen dient bevestigd te worden, zij het deels om andere redenen.

De eerste rechter heeft correct geoordeeld over de gerechtskosten.

Gelet op de ongegrondheid van het hoger beroep vallen de gerechtskosten in hoger beroep ten laste van ABC.

**OP DEZE GRONDEN,
HET HOF,**
Rechtsdoende op tegenspraak,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken;

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond,

Bevestigt het bestreden vonnis in zijn beschikkingen, deels om andere redenen, met dien verstande dat de datum van het vernietigde Europees betalingsbevel niet 31 oktober 2010 is maar wel 31 mei 2010;

Verklaart het incidenteel beroep ontvankelijk doch zonder voorwerp;

Verwijst de nv ABC in de kosten van de beroepsinstantie, aan haar zijde niet te begroten aangezien ze te haren laste vallen, en aan de zijde van W. te begroten op 3.300,00 EUR rechtsplegingsvergoeding;

Onverminderd de toepassing van artikel 1024 Ger. W.;

Aldus gewezen door de twaalfde kamer, van het Hof van beroep te Gent, zetelend in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

Anne Van de Putte, kamervoorzitter,

Guy Danneels, raadsheer,

Luc Billiet, raadsheer,

en uitgesproken door de kamervoorzitter van de kamer in openbare terechtzitting van **14 januari 2015**, bijgestaan door Jenny Dammekens, griffier.

